

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης
P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΣ ΕΙΧΕ ΔΙΚΑΙΟΝ;

Ὅτε ἐγνώσθη ἡ σύναψις τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας συμμαχίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾧ τὸ «Βῆμα» γνωρίζον τὸν χαρακτήρα καὶ τὰς βλέψεις τῶν Βουλγάρων καὶ βλέπον τὰς ἐνεργείας τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν μὴ προβαινούσης εἰς τὴν διὰ τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ κατάληψιν τῆς Καβάλλας καὶ ἄλλων ἑλληνικωτάτων μερῶν, ἅτινα καὶ κατελήφθησαν μετὰ ὑπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ, δὲν προοιωνίζετο λαμπρὰ καὶ εὐχάριστα τὰ ἀποτελέσματα τῆς συμμαχίας ταύτης, τινὲς τῶν συμπολιτῶν μας ἀπ' ἀγαθῆς μὲν προαιρέσεως, ἀλλ' ἀπερισκέπτως κρίνοντες τὰ πράγματα καὶ ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι καὶ ἡ σύναψις τῆς συμμαχίας ταύτης ἦν ἔργον τοῦ ἀνορθωτοῦ κ. Βενιζέλου καὶ παρασυρόμενοι ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν θριάμβων μας ἔψαλλον ὕμνους καὶ διθυράμβους τῷ ἐπικληθέντι Μεσσία κυβερνήτῃ. Πᾶν ὅτι ἐγένετο ὑπ' αὐτοῦ, ἔλεγον, εἶναι ὀρθὸν καὶ ὠφέλιμον· ἐπομένως καὶ τῆς συμμαχίας ταύτης ὑπ' αὐτοῦ συντελεσθείσης, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ὠφελήθῃ τὸ ἔθνος καὶ ἐξ αὐτῆς, οὐδὲ πρέπει νὰ φαντασθῇ τις ὅτι δὲν ἔχουσι τὰ πάντα καλῶς συμφωνηθῆ καὶ ἰδίως κανονισθῆ μετὰ τῶν συμμάχων τὰ τῆς διανομῆς τῶν κατακτηθησομένων μερῶν.

Ἀτυχῶς ὁμως τὰ γεγονότα καὶ ἡ σημερινὴ τῶν πραγμάτων κατάστασις ἀπέδειξαν λίαν πεπλανημένην καὶ σφαλερὰν τὴν ιδέαν τῶν ταύτην, ἔτι δὲ ματαίας καὶ φρούδας τὰς περὶ τῆς ἐκ τῆς μετὰ τῶν Βουλγάρων συμμαχίας ἐθνικῆς ἡμῶν ὠφελείας ἐλπίδας τῶν. Διότι, ἐν ᾧ ἐνικήσαμεν μετὰ τῶν λοιπῶν συμμάχων τὴν Τουρκίαν, ὃ δὲ μετ' αὐτῆς ἀγὼν μας πρὸ πολλοῦ ἔχει περατωθῆ, ἡμεῖς ἀτυχῶς ἐξακολουθοῦμεν ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρους διατελοῦντες εἰσέτι ἐν ἐμπολέμῳ καταστάσει πλέοντες ἐν τῷ ἀγωνιώδει πελάγει τῆς ἐκκρεμότητος καὶ τῆς καθημερινῆς ἀξαναούσης ἀβεβαιότητος περὶ τοῦ τέλους τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ὑποθέσεων, πρὸς δὲ διατρέχοντες τὸν πιθανώτατον κίνδυνον νὰ περιπλακῶμεν εἰς δευτέρου ἀγῶνα ἀπείρως ἀγριώτερον καὶ ἀσυγκρίτως καταστρεπτικώτερον τοῦ πρώτου. Ἐν ᾧ ἦτο φυσικὸν καὶ δίκαιον, μετὰ τὰς νίκας ἡμῶν τὰς περιφανεῖς καὶ ἐνδόξους, ν' ἀπολαύσωμεν ἀμέσως καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς εἰρήνης, ἡμεῖς ἀπειλούμεθα σήμερον

ὑπὸ τῶν τέως συμμάχων μας Βουλγάρων νὰ ἴδωμεν ἀφαιρουμένους ὑπ' αὐτῶν τοὺς καρπούς τῶν νικῶν μας καὶ ὡς ἐκ τούτου νὰ πολεμήσωμεν μετ' αὐτῶν πόλεμον ὀλέθριον καὶ αὐτόχρημα ἐξοντωτικόν. Ποσῶς δ' ἀπίθανον, καθ' ὃν χρόνον θὰ ἴδωσι τὸ φῶς τοῦ ἡλίου αἱ ὀλίγοι αὐταί γραμμαὶ ἡμῶν, ὃ ἀναπότρεπτος καὶ ἀποτρόπαιος αὐτὸς ἀγὼν μετὰ τῶν τέως συμμάχων νὰ ἔχη ἤδη ἐκραγῆ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν.

Καὶ πάντα ταῦτα, ἦτοι κίνδυνος νέου ἀγῶνος καὶ διαρκῆς ἐκκρεμότης καὶ ἀβεβαιότης περὶ τοῦ μέλλοντος τῶν ἀπελευθερωθέντων ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ μερῶν καὶ τὸ χαῶδες τῆς σημερινῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως, ὅλα ταῦτα, ἐπαναλαμβάνομεν, προφανῶς συμβαίνουσι, διότι ἐνεπιστεῦνθημεν ἀφρόνως εἰς τοὺς Βουλγάρους τὴν συνομολόγησιν συνθήκης ἀνευ ὄρων καὶ εἰς τὰ ἀνοικτὰ, ὡς ἐὰν ἐστεροῦμεθα καὶ τῆς ἐλαχίστης πολιτικῆς συνέσεως καὶ προνοίας, ὥστε ν' ἀναλογισθῶμεν τὰς γνωστὰς ὑπερφιάλους καὶ ἀρπακτικὰς βλέψεις καὶ τὸν σωβινιστικὸν χαρακτήρα τῶν Βουλγάρων ἐπιζητούντων, ὡς παγκοσμίως ἤδη εἶναι γνωστὸν, ν' αὐξήσωσι τὸ ἔδαφος τῆς χώρας αὐτῶν πάντοτε καὶ ἐξ ἑλληνικωτάτων μόνων μερῶν!

Καὶ διὰ τοῦτο, μετὰ λύπης ἐπὶ τῇ ἐπαληθεύσει τῶν ἐν καιρῷ γραφομένων μας περὶ τοῦ προβληματώδους τοῦ ἐκ τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας συνεννοήσεώς μας δυναμένου νὰ προέλθῃ ἐθνικοῦ καλοῦ, ἐρωτῶμεν νῦν τοὺς ἀγαθοὺς αὐτοὺς συμπολίτας μας, οἵτινες ἀνειρεύθησαν οἱ ἀφελεῖς λαγῶους μὲ πετραχῆλια ἐκ τῆς συμμαχίας αὐτῆς. Τίς εἶχε δίκαιον; αὐτοὶ, οἵτινες δὲν ἠθέλον νὰ ἐξετάσωσι ψυχραίμως, ἀμερολήπτως καὶ λογικῶς τὰ πράγματα, ἢ ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι, οὐχὶ διότι δὲν ἀσπαζόμεθα τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀλλὰ διότι εἴχομεν ὁδηγὸν τῶν σκέψεών μας τὰ ἀσφαλῆ καὶ βέβαια δεδομένα τῆς Βουλγαρικῆς βουλιμίας καὶ κακοπιστίας, — διεμαρτυροῦμεθα ἐν καιρῷ διὰ τὴν ἀφέλειάν μας καὶ τὴν ἄλογον ἐμπιστοσύνην, ἧς ἠξιώσαμεν λαὸν μηδὲν ἄλλο ἀπὸ τῆς γεννέσεώς του ἐπιζητοῦντα καὶ ἀπεργαζόμενον εἰμὴ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἑλληνισμοῦ; Ἄλλ' εἰς τὴν ἐρώτησιν ἡμῶν ταύτην ἀπαντῶσι σαφέστερον καὶ ζωηρότερον παντὸς ἄλλου αὐτὰ ταῦτα, ἐπαναλαμβάνομεν, τὰ πράγματα, ἅτινα ἀναδείξαντα προφητείας ἀτυχῶς τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου γραφομένα μας δι-

δάσκουσι σὺν τούτῳ τοὺς πάντας καὶ δὴ τοὺς ἐκ μόνων, λέγομεν, τῶν ἐπιτυχιῶν καὶ θριάμβων τοῦ νικηφόρου στρατοῦ μας παρασυρθέντας εἰς τὰς κρίσεις τῶν ἐνθουσιώδεις συμπολίτας μας ὅτι τὰ ἐθνικὰ ζητήματα δὲν πρέπει νὰ ἐξετάζωνται ὑπὸ τούτων ἐπιπολαίως, ἀλλὰ τούναντίον νὰ διερχῶνται μετὰ προσοχῆς καὶ μελέτης τὴν καθαρτήριον βάσανον τῆς λογικῆς καὶ κατόπιν ν' ἀποφαινόμεθα περὶ αὐτῶν, ἐὰν θέλωμεν εἰς τὰς κρίσεις ἡμῶν νὰ ὤμεν ἐπιτυχεῖς καὶ δεδικαιολογημένοι.

~~~~~

Μεταφέρομεν ἐκ τῆς ἐν Πάτραις ἐκδιδομένης ἀξιολόγου συναδέλφου «Κρανγῆς» τὸ κατωτέρω ἄρθρον, εἰς ὃ μετὰ τόσης εἰδικότητος ὁ συντάκτης του προλέγει πόσον ἐπιζήμιος ἀποβήσεται διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ παρὰ τῆς Ρωσσίας γενησομένη διαιτησία.

## Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΙ Η ΡΟΣΣΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τῆς πολεμικῆς λείας μετὰ τῶν συμμάχων παρουσιάζει δυσχερείας ἀνυπερβλήτους. Ἡ Βουλγαρία θεωρεῖ τὴν Μακεδονίαν χώραν Βουλγαρικὴν καὶ ἐπομένως ἐπιμένει νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων τὴν Θεσσαλονίκην, ἀπὸ δὲ τῶν Σέρβων τὸ Μοναστήριον. Τὸ προσωρινὸν πρωτόκολλον ἐξησφάλισε διὰ τὴν Βουλγαρίαν τὰ περὶ τὸ Παγγαῖον μέρος, τὴν Καβάλλαν, τὰς Σέρρας, τὴν Δράμαν κ.τ.λ. ὑπολείπεται ἢ πόλις τῆς Θεσσαλονίκης μὲ τετράγωνον ἀπόστασιν, ἀπὸ τῶν Βουλγαρικῶν συνόρων. Τοιοῦτοτρόπως οἱ ὄνειροπολοῦντες τὴν ἀπόκτησιν τῆς Καβάλλας καὶ τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν πόλεων κατέπιον τὸ πικρὸν χάπι μετὰ μεγάλης ὑπομονῆς.

Ἀπὸ τὴν Σερβίαν οἱ Βούλγαροι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποσπάσουν οὐδὲ σπιθαμὴν γῆς. Ἀπεναντίας διὰ προφορικῆς ἀπειλῆς οἱ Βούλγαροι ἐγκατέλειψαν τὸ Ἰστίπ.

Ἄλλ' ἡ διανομὴ δέον νὰ καθορισθῇ τέλος πάντων ὀριστικῶς καὶ ἐνυπογράφως. Πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου καὶ πρὸς ἄρσιν τῶν δυσχερειῶν ἐπροτάθη ἡ διαιτησία τῆς Ρωσσίας ὡς προστάτιδος τῶν σλαβικῶν Κρατῶν ἐν οἷς καὶ ἡ Ἑλλάς τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἡ Ἑλλάς, ἡ Σερβία καὶ τὸ Μαυροβούνιον ἀπεδέχθησαν τὴν πρότασιν. Ἄλλ' ἡ Βουλγαρία ὑπεκρίθη ὅτι ἀποποιεῖται δυσπιστοῦσα εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ρωσσίας.

Ἡ ἀποποίησης τῆς ἦτο εἰλικρινῆς; Πιστεύομεν ἀδιστακτῶς, ὅτι καὶ εἰς τὴν πρότασιν ταύτην ἡ Βουλγαρία ἐπαίξε τὸν ρόλον τῆς ὑποκρισίας καὶ τῆς διπλωματικῆς πανουργίας τῆς. Ἡ Βουλγαρία γνωρί-

ζει καλώς τήν πρὸς αὐτὴν εὐμένειαν τῆς ἐπισήμου Ρωσίας καὶ τῶν πανσλαβιστῶν.

Ἄλλὰ τότε διατὶ ἔδειξε δυσπιστίαν ; Ἀκριβῶς διὰ τὴν ἐξαπατήσῃ τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀπονήρευτον. Ἡ Βουλγαρία ἐφοβεῖτο μὴ ἢ Ἑλλὰς βλέπουσα τὴν Βουλγαρίαν ἀποδεχομένην προθύμως τὴν Ρωσικὴν διαιτησίαν δισπιστήσῃ καὶ φέροι ἀντιρρήσεις. Ἐπεκρίθη λοιπὸν ἀπαρέσειαν αὐτῇ ἢ πονηρὰ ἀρκουδα, ἕως οὗ σπρώξῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ δύνκιον. Μόλις ἢ Ἑλλὰς ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν, ἢ Βουλγαρία προσχώρησε **θοῶ τῶ πόδι** καὶ ἀνοικτῇ ἀγκάλῃ.

Ἄλλ' ποία θὰ εἶναι ἡ ἀπόφασις τῆς Ρωσίας ;

Ὡδὲ ἐστὶν ἡ Σοφία καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ θηρίου τῆς ἀποκαλύψεως.

Ἡ Ρωσία θὰ προσπαθήσῃ νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ τὰ τέσσαρα σλαβικὰ Κράτη. Θὰ κατακυρώσῃ τούτο εἰς τὸ ἐν, ἐκείνο εἰς τὸ ἄλλο, ἀλλὰ καὶ θὰ περικόψῃ χάριν τῆς εὐφρήνης καὶ τῆς ἀδελφικῆς συμποσίας πολλά.

Ἐπερ τίνος ; Ἐπερ τῆς Βουλγαρίας. Αὐτὴ εἶνε ἡ ὑστερότοκος κόρη τοῦ Σλαβισμοῦ, δι' αὐτὸ καὶ προσφιλεστέρα. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι βεβαίως Κράτος Σλαβικὸν κατὰ γένος. Εἶναι ὁμοῦς προσβλητὸς καὶ ὡς προσβλητὸς δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἔχῃ τὰ δικαιώματα τῶν γνησίων Σλαύων.

Τούτο ἄλλως τε τὸ ἐδήλωσεν πρὸ καιροῦ τὸ ἡμιοπίσημον τῆς Πετρούπολεως ὄργανον. « Αἱ συμπάθειαι μας, ἔγραψεν, εἶναι ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ γίνῃ ἢ Θεσσαλονικὴ Βουλγαρικὴ. Ἄλλ' αἱ περιστάσεις δὲν τὸ ἐπιτρέπουν καὶ φρονοῦμεν, ὅτι πρέπει νὰ γείνη Ἑλληνικὴ. »

Ἡ γνώμη αὕτη προεδίασε τὸ ζήτημα καὶ δυνάμεθα νὰ προῖδωμεν ἀπὸ τούδε τὴν λύσιν. Ἡ Θεσσαλονικὴ θὰ μείνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἢ Βουλγαρία θὰ σταθῇ εἰς τετράωρον ἀπ' αὐτῆς ἀπόστασιν. Ἄφου ἢ Ἑλλὰς αὐτὴ ἐδέχθη τοιαύτην λύσιν διὰ τοῦ προσωρινοῦ πρωτοκόλλου, ἢ Ρωσία εὐκόλως θὰ μεταβάλῃ τὴν προσωρινότητα εἰς λύσιν διαρκῆ.

Διὰ τὴν Σερβίαν ἔχει ἐπίσης γνώμην ἐκπεφρασμένην. « Αἱ συνθήκαι, εἶπε, πρέπει νὰ μείνουν σεβασταὶ καὶ ἰσχυραί. » Ἡννοεῖ δὲ τὴν Σερβοβουλγαρικὴν Συνθήκην, καθ' ἣν τὸ Μοναστήριον κατελογίζετο εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Ἐπομένως βασιζόμενοι εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἢ Θεσσαλονικὴ θὰ μείνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ μικρὰς περιοχῆς, ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ ἀποθάνῃ τὸν ἐξ ἀσφυξίας θάνατον. Θὰ ἔχῃ ὁμοῦς τὴν εὐχαρίστησιν νὰ διατηρῇ ἓνα Νομάρχην, ἐν Ἐφετεῖον καὶ ἐν Πρωτοδικεῖον.

Ἡ Σερβία ἀφ' ἐτέρου θὰ χάσῃ τὸ Μοναστήριον ἢ καὶ ἂν τὸ διατηρήσῃ, θὰ τὸ λάβῃ τὸσον περιωρισμένον, ὡς ἢ Ἑλλὰς τὴν Θεσσαλονικίαν.

Ἡ λύσις αὕτη ἐξάγεται ἐκ τῶν δηλώσεων τὰς ὁποίας ἀναφέρομεν. Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ γεγονὸς ἐπίσημον, μέγα ἐνισχυδὸν τὴν γνώμην μας.

Εἶναι ἢ Συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Διὰ τῆς Συνθήκης ταύτης ἢ Ρωσία ἐδημιούργει μεγάλην Βουλγαρίαν. Πῶς εἶναι δυνατόν σήμερον νὰ παραγνωρίσῃ αὐτὴ ἢ ἰδία τὸ ἔργον τῆς διὰ τὸ ὅποιον ἔχυσε τόσον αἷμα καὶ ἔδαπάνησε τόσον χρήμα ; Ἡ διπλωματία ἔχει ὡς κανὸνα ἀμετάβλητον νὰ ἀκολουθῇ τὰς παραδόσεις τῆς, πρὸ πάντων δὲ ἢ Ρωσικὴ ἢ ὁποία σχεδὸν μένει ἀναλλοίωτος. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ περικόψῃ τὴν Συνθήκην ταύτην διὰ νὰ προσδώσῃ τεμάχια εἰς τὴν Σερβίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα ; Κανὲν γεγονός δὲν ἐπῆλθεν ἐν Βουλγαρίᾳ ὥστε ἢ Ρωσία νὰ μεταβάλῃ φρόνημα ὡς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν.

Ἡ ἀπιστία καὶ ἢ ἀχαριστία τὴν ὁποίαν ἔδειξε προσκολληθεῖσα τῷ 1885 εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ τοῦ Βάτεμπεργ καὶ Σταμπόλωφ καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν ἐσχάτως κατὰ τὸ ἐπεισόδιον τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης εἶναι ἀπλὰ πταίσματα εὐκόλως συγχωρούμενα. Ἡ Βουλγαρία εἶναι καὶ ἔσεται ἢ προσφιλὴς κόρη τοῦ Σλαβισμοῦ, τὸ χαϊδεμένο παιδί μὲ ὄλας τὰς Γερμανικὰς συμπαθείας τοῦ Βασιλέως Φερδινάνδου Κατὰ συνέπειαν ἢ Ρωσία ὡς διαιτητῆς θὰ ἀκολουθῆσῃ τὰς παραδόσεις τῆς Συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Ἡ Βουλγαρία οὕτω θὰ θριαμβεύσῃ καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν πράξιν τοῦ δράματος.

Ἡ Ἑλλὰς θὰ περιορισθῇ εἰς τὰ ὄρια τῆς κυρίας Ἑλλάδος κατὰ τὰς ὑποδείξεις αὐτοῦ τοῦ κυρίου Βενιζέλου.

\*\*\*

### ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

#### Ἡ συγκοινωνία τῶν Νήσων.

Ἐὰν ἢ ὁσημέραι καταπίπτουσα ἐμπορικῶς αὐτῆς πόλις μας διετήρησε τὴν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν πέριξ νήσων ἐμπορίαν, τούτο ὠφείλετο εἰς τὴν ὁπωσδήποτε τακτικὴν συγκοινωνίαν αὐτῆς μετὰ τῶν ἀνωτέρω νήσων.

Ἄτυχῶς ὁμοῦς ἀπὸ τίνος χρόνου ἢ παρ' ἡμῖν ἐδρεύουσα « Κυκλαδικὴ Ἀτμοπλοία » διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ ὁρομολογίου τῆς γραμμῆς Σερφίου - Μήλου συντέλεσε ὥστε τὸ ἐμπόριον τῶν νήσων τούτων νὰ φυγαδευθῇ ἐκ τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς καὶ νὰ τραπῇ τὴν πρὸς τὸν Πειραιᾶ ἀγούσαν.

Καὶ δικαίως, διότι πῶς θέλετε νὰ ἔλθῃ ὁ Σερφίος, Σίφνιος, Κιμῶλιος καὶ Μήλιος ἐμπορος εἰς τὴν Σύρον καὶ νὰ κάμῃ τὰς προμηθείας ἢ νὰ γράψῃ εἰς ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴν του, ἀφου διὰ τῆς μεταλλαγῆς τοῦ ὁρομολογίου ἐπαύσατο ἢ Σύρος νὰ εἶναι ἀφετηρία τοῦ ὁρομολογίου καὶ κατέστη τοιαύτη ὁ Πειραιεὺς ;

Ποία δὲ ζήμια προσγίγνεται διὰ τῆς τοιαύτης τοῦ ὁρομολογίου μεταλλαγῆς εἰς τὸν λιμένα μας ἐρωτήσατε τοὺς λεμβούχους, καφεπώλας, ξενοδόχους, μαγειροὺς, ζαχαροπλάστὰς καὶ ἐν γένει πάντας τοὺς ἐπαγγεληματίας, καὶ τούτο διότι τὸ ἀτμόπλοιον ἀναχωροῦν ἐκ Σύρου παραλαμβάνει τοὺς ἐπιβάτας τῶν ἀνωτέρω νήσων, οὗς καὶ ἀποδιβάσει εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐκ Πειραιῶς κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὰς νήσους τῶν καὶ συνεπῶς μὴ διερχόμενοι οὗτοι τῆς Σύρου ἀποκόπτουσιν ἀπ' αὐτῆς τὴν κίνησιν ἐκείνην, ἣν παράγει ὁ κατάπλους ἐπιβατικῶν ἀτμοπλοίων εἰς τὸν λιμένα μας.

Ἐκτὸς τῶν λόγων τούτων, καὶ ἕτερος σπουδαῖος, διὰ τοὺς ἀτυχεῖς νησιώτας γεννᾶται ὁ ἔχοντες δηλαδὴ ὁπωσδήποτε συναλλαγὰς μετὰ δὲ Δικαστήριον, ἀναγκάζονται νὰ υποβάλλωνται εἰς διπλοὺς ναύλους καὶ ὑπερημερίας ταξειδεύοντες ἐπὶ ἐβδομάδα σχεδόν, ὅπως φθάσωσιν ἐνταῦθα, ἐνθα ἢ ἔδρα τῶν Δικαστηρίων πρὸς διεξαγωγὴν τῶν υποθέσεων τῶν, καὶ τούτο διότι ἢ «Κυκλαδική», ἢ ὁποία ἐκδίδει εἰσιτήρια ἐκ τῶν ἀνωτέρω νήσων διὰ Σύρον, μέσῃ Πειραιῶς, ἐνθα τὸ ἀτμόπλοιον προσεγγίζει, δὲν ἔχει καὶ καθ' ἡμέραν ἀτμόπλοιον διὰ Σύρον, ὥστε νὰ υποβάλλωνται τοὺλάχιστον εἰς τὴν μεταδίδοσιν μόνον, ἀλλὰ εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ πληρώσωσιν ἕτερον ναῦλον εἰς ἄλλην ἀτμοπλοίαν διὰ νὰ φθάσωσιν ἐγκαίρως ἐνταῦθα.

Πολλοὺς τῶν παρ' ἡμῖν ἐμπορευομένων ὡς ἐκ τούτου ἠκούσαμεν ἐκφραζομένους μετ' ἀγανακτικῆς κατὰ τοῦ μέτρου τούτου τῆς «Κυκλαδικῆς» Ἀτμοπλοίας, φρονοῦμεν δὲ ὅτι οἱ τὰ τῆς ἐταιρίας ταύτης ἰθύνοντες δεόν νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ἔργον τούτοθεωρεῖται ὡς καθαρῶς Συριακὸν καὶ διὰ τούτο μετὰ μεγάλης προθυμίας ὑποστηρίζει αὐτὸ σύμπασα ἢ νῆσος μας, ὀφείλουσι δὲ ταχέως νὰ ἐπαναφέρωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν θέσιν, ἐὰν δὲν θέλωσι νὰ φθάσῃ ἢ Σύρος εἰς κατωτέραν τῆς Σικίνου θέσιν, πράγμα τὸ ὁποῖον βεβαίως οὐδόλως θὰ εἶναι ἀρεστὸν οὔτε εἰς τοὺς ἰθύνοντας τὴν ἐν λόγῳ ἀτμοπλοίαν οὔτε πολὺ περισσότερο εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην αὐτῆς καὶ βουλευτὴν μας κ. Σ. Βαφιαδάκην.

\*\*\*

#### Συνεργατικὸν Ἑστιατόριον

Βεβαίως διὰ τὸ ὄρατον καὶ ὠφέλιμον τῆς συστάσεως τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων κ. Ζαχ. Παπαντωνίου περὶ συνεργατικοῦ ἐστιατορίου δευτέρα γνώμη δὲν χωρεῖ, ἢ δὲ σύστασις τοιοῦτου καὶ ἐνταῦθα θ' ἀποβῇ θεάρεστον καὶ ἀληθῶς κοινωφελέστατον τοῖς παρ' ἡμῖν ἐργάταις ἔργον διὰ τοὺς πολλαπλοὺς λόγους, οὗς ἐκτίθησιν ἐν τῇ διανεμηθέντι δημοσιεύματι τοῦ ὁ κ. Παπαντωνίου, καὶ διότι εἶναι παγκοσμίως γνωστὰ καὶ καθόλου πλέον τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν κοινῷ διατροφῆς καὶ συμβιώσεως ἐν γενεῖ τῶν ἐργατῶν ὅπου αὕτη ἐφηρημόσθη, καὶ τὴν ὁποίαν μετ' ἀπαρμιλλοῦ ἀληθῶς αὐτοσχεδιασμοῦ καὶ αἰστροῦ ἀνέπτυξεν ὁ Γάλλος Fourier.

\*\*\*

#### Αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐν Σύρῳ Γαλλικῆς Σχολῆς "Alliance Francaise,"

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ ἀριστα λειτουργούντος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει συνδέσμου «Alliance Francaise» ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Α'. Ἑλληνικοῦ σχολείου, ὅπου καθ' ὄλον τὸ σχολικὸν ἔτος τόσον ἐπιτυχῶς ἐδιδάχθησαν τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν.

Κατὰ τὰς ἐξετάσεις παρίσταντο ὁ ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου ἀξιότιμος κύριος Θ. Ρομπὲν Πρόξενος τῆς Γαλλίας ἐν Σύρῳ καὶ ὁ μετὰ τῆς ἐνδιαφέροντος ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν μικρῶν συμπολιτῶν μας Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Θ. Καμπάνης ἰατρός.

Κατὰ τὰς ἐξετάσεις ταύτας, ὅπου οἱ μαθηταὶ ἐπαρουσίασαν τόσῃν πρόοδον ἀποσπᾶσάντες τὰ συγχαρητήρια τῶν παρισταμένων καὶ ἰδία τοῦ κυρίου Προξένου μὴ ἀναμένοντος τοιαῦτα ἀποτελέσματα, διεκρίθησαν ἐκ μὲν τῆς 1ης τάξεως οἱ μαθηταὶ Σ. Κλεόπουλος, Δ. Πουλᾶκης καὶ Π. Τριανταφυλλόπουλος, ἐκ τῆς Βας οἱ Βασίλειος Γ. Σκόπας ἀριστεύσας, Ἰωάννης Μπαρούνας, Δ. Καλιθροῦσης, Α. Γεωργίου, Α. Ζήμερας καὶ Ἰωάννης Ν. Πάσσαρης, ἐκ δὲ τῆς Α'. Α. Κομπιλίρης, Β. Πουρνάρας, Π. Λυκούρης, Ἀρ. Ξανθοπούλου, Πολέμης καὶ Λάμπρος Ν. Κωστάλας.

Ἐλαβον δὲ βραβεῖα ἀποτελούμενα ἐκ πολυτελῶν γαλλικῶν ἐκδόσεων ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς 3ης τάξεως τὸ Αον Δ. Πουλᾶκης, Βον Σταύρος Κλεόπουλος, τῆς 2ας τάξεως Αον Ι. Μπαρούνας Βον Ἀν. Ζήμερας, Γον Ι. Πάσσαρης, ἐκ δὲ τῆς 1ης τάξεως τὸ Αον Α. Κομπιλίρης, Βον Πολέμης, Γον Α. Κωστάλας.

Ἄξιός ἐπίσης συγχαρητηρίων εἶνε ὁ συμπαθὴς καθηγητῆς καὶ διευθύνων τὴν Σχολὴν μετὰ τῆς ζήλου καὶ μεθοδικότητος κ. Μ. Ρηγούτσος.

\*\*\*

#### Ἄγορά νέου ἀτμοπλοίου

Εἶναι λίαν ἀληθῶς παρήγορον καὶ ἐνθαρρυντικὸν διὰ τὴν ζωὴν καὶ κίνησιν τοῦ λιμένος μας φαινόμενον ἢ ἐν ταῖς ἀνωμάλοις ταύταις λόγῳ τοῦ πολέμου περιστάσεσιν ἀγορὰ ὑπὸ συμπολίτου μας νέου ἀτμοπλοίου καταδεικνύουσα ὅτι οὐδὲν εἶναι ἰκανὸν ν' ἀποτρέψῃ τῆς πρὸς τὰ ἐμπρὸς κινήσεως τὸ παρ' ἡμῖν ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα. Καὶ διὰ τούτο μετ' ἰδιαίτερας καὶ μείζονος τοῦ δεόντος χαρᾶς ἐμάθομεν τὴν κατ' αὐτὰς αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου τοῦ λιμένος μας διὰ τῆς ἀγορᾶς νέου ἀτμοπλοίου ὑπὸ τοῦ συμπολίτου μας ἐφοπλιστοῦ καὶ πλοιάρχου κ. Μικῆ Ι. Κοσμᾶ ἢ Δρούτση μετὰ τοῦ ἐκ Θήρας κ. Γεωρ. Σιγάλα. Τὸ νέον τούτο ἀτμόπλοιον, οὔτινος ἢ ἀπόκτησις συνετελέσθη διὰ τοῦ νεαροῦ καὶ δραστηριωτάτου ναυτικομασίτου μας κ. Ἀρτεμίου Θεοδωρίδου, ἀντὶ λίρῶν 14,000, εἶναι τόνων 4,600 καὶ ὠνομάσθη «Ὀλιάς». Συγχαίροντες ὅθεν ἐπὶ πᾶσι τοὺς ἀγοραστὰς τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου εὐχόμεθα αὐτοῖς καὶ καλὰς ἐργασίας καὶ ἀφθονὰ κέρδη.

\*\*\*

#### Ἄφιξις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν.

Σήμερον τὴν πρωτὴν ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. κ. Θεόκλητος πρὸς τέλος τῶν γάμων τῆς ἀνεψιάς του Εἰρηνοῦλας θυγατρὸς τοῦ ἀξιότιμου συμπολίτου μας κ. Παναγ. Βοκοτοπούλου. Τὴν Α. Π. ὑπεδέξατο ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

Table with subscription rates: Ενιαύθια ετήσια Δραχ. 10., Εξάμηνος 5., Εν Αθήναις ετησίως Ελλάδα 12., Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. 14.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι : Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐκτελοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

κωδῶνων τῶν ναῶν ὁ ἡμέτερος Σ. Ἐπίσκοπος ἀνεληθὼν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου μετὰ σύμπαντος τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς πόλεως καὶ πλήθους λαοῦ, ἦν καὶ συνώδευσεν μέχρι τοῦ οἴκου τοῦ ἀξιολύμου κ. Δημ. Βοκοποπούλου πρώην ὑπουργοῦ, ἐν ᾧ καὶ θὰ καταλύσῃ.

Ὅλα μεταστροφή!

Ἡ γλώσσα ἐνίων ἐφημερίδων ἐκ τοῦ Κυβερνητικοῦ χοροῦ μᾶς καταπλήττει. Ὁμιλοῦν περὶ Βουλγάρων καὶ Βουλγαρίας μετὰ τοιαύτης ἀγανακτικῆς, ὡς ἐὰν ἐξ ὑπαρχῆς εἶχον ἐκστρατεύσει ἐναντίον των. Τὰ τελευταῖα ἐπαίσχυντα γεγονότα τοῖς διήνοιξαν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἤρχισαν ἱερὰν σταυροφορίαν. Ἐλησιμότησαν τοὺς ὕμνους τοῦ ὁποίου ἐφαλλον ἐπὶ δεκάμηνον διὰ τὴν ἀγίαν συμμαχίαν, διὰ τὴν νέαν καὶ εὐκρινῆ φιλίαν τῶν Βουλγάρων, διὰ τὴν ἀνδρείαν των, διὰ τὸ ἅγιον ἀπελευθερωτικὸν ἔργον των. Ὅταν ἤκουον ἢ ἀνεγίνωσκον λέξιν τινα δυσμενῆ κατὰ τῆς ἱστορικῆς ἀνευκρινείας, τῆς ἐπιβουλῆς, τῆς ἐπιτοκίας τῶν Βουλγάρων, ἠσθάνοντο ἱερὰν ἀγανάκτησιν, διότι ἐξυβρίζοντο φίλοι τόσον ἀκακαὶ καὶ ἀθῶοι! Ἐθεώρουν μάλιστα τὴν ἐπίθεσιν ὡς πρᾶξιν ἀνθετικῆν, ὡς παραδλάπτουσαν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Ὁ Βούλγαρος ἦτο μὴ μου ἄπτου, μὴ βρέξῃ καὶ μὴ στάξῃ. Τὸ κήρυγμα τοῦ Βενιζέλου, ὅτι κατέστησε τοὺς Βουλγάρους ἀρνία ἡμερα, ὅτι ἐξησφάλισε τὴν Χριστιανικὴν ἀγάπην μεταξὺ τῶν δύο λαῶν, ὅτι δυνέδεσε μὲ δεσμοὺς εἰρήνης τὸν Πατριάρχην καὶ τὸν Βούλγαρον Ἐξάρχον, τοὺς ἐνέπνευσεν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐδεδαίου, ὅτι τοῦ λοιποῦ ὁ Βούλγαρος Ἐξάρχος θὰ ἀσπάζηται καθ' ἐκάστην τοὺς πόδας τοῦ Πατριάρχου! Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν προέβαινε τόσον, ὥστε τοὺς ὤθει νὰ πιστεύουν, πῶς αἱ νίκαι τῶν Βουλγάρων ἦσαν νίκαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων! Ἡ γλώσσα τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅτι οὐδεμία χώρα Ἑλληνικὴ θὰ ἀποκλεισθῇ, τοὺς παρέσυρεν εἰς τὴν χονδροειδῆ πλάνην, πῶς θὰ ἐκπληρωθῶν οἱ ἐθνικοὶ πόθοι, τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ ὅτι ὁ μέγας ἀρχιτέκτων ἦτο κεκλημένος ἀνωθεν νὰ ἀναστήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν καὶ νὰ ἐπανιδρύσῃ τὸ Κράτος τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας!

Σήμερον οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι μετεμορφώθησαν καὶ ἠλλάξαν γλώσσαν. Οἱ Βούλγαροι εἶναι ἀπιστοὶ, λαίμαργοι, καταπατοῦντες ἱερὰ καὶ ὁσια! Εἶναι ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀμειλίκτοι, ἀπηνεῖς, ἀνήλεεις! Καὶ τὰ γράφουν αὐτὰ εἰς τὰς ἰδίαις στήλας, μὲ τὴν αὐτὴν γραφίδα, μὲ τὴν αὐτὴν μελάνην καὶ διὰ τοὺς ἰδίους ἀναγνώστας χάριν τῶν ὁποίων ἔγραφον τοὺς ὕμνους των καὶ τὰς δοξολογίας των ὑπὲρ τῶν εὐκρινῶν συμμαχῶν! Εἴμεθα δέβαιοι ὅτι ἡ μελάνη καὶ ἡ γραφὴ των θὰ αἰσθάνωνται ἐντροπὴν διὰ τὴν τοιαύτην κατ' αὐτῶν ἐκδίασιν! Εἴθε νὰ τὴν αἰσθανθοῦν καὶ οἱ ὕμναλόγοι.

Τὸ δέβαιον εἶναι ὅτι οἱ Βούλγαροι δὲν ἠλάξαν χαρακτῆρα, οὔτε αἱ νίκαι τοῖς ἐνέπνευσαν τὴν λαίμαργίαν, οὔτε καὶ τὴν ἀπιστίαν καὶ ἐπιβουλήν. Οἱ Βούλγαροι εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε οἱ αὐτοί. Μόνον ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ Βενιζελικοί δὲν τοὺς ἐγνώριζον, οὔτε ἠθέλησαν νὰ τοὺς γνωρίσουν. Ἐπρόσεχον πολὺ εἰς τοὺς ἐπαίνους ποῦ ἐπλεκαν οἱ Βούλγαροι καὶ ὁ Μπαούτσερ διὰ τὴν μεγάλην πολιτικὴν ἰκαρότητα τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ἐπῆρε κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, ὁ ναὺς των ἀεὶ! Δὲν εἶχον πλέον καιρὸν νὰ μεριμνήσουν διὰ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ νὰ σπουδάσουν τοὺς Βουλγάρους νὰ ἴδουν ποῦ ἄγονται καὶ τί φρονοῦν οἱ Βούλγαροι περὶ μεγάλης Βουλγαρίας. Τώρα τὸ φουσοῦν καὶ δὲν κρούνει. Εἴμεθα δὲ πεπεισμένοι ὅτι με-

τὰ τὴν ἀποτυχίαν τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὸν Βουλγαρικὸν θρίαμβον, θὰ ἔχουν τὴν τόλμην νὰ κηρύξουν ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐδικαίουντο νὰ λάβουν ὅσα θὰ λάβουν, διότι ὁ Ἑλληνισμὸς μειώφησε κατὰ πολὺ τοῦ Βουλγαρισμοῦ. Καὶ θὰ λησμονήσουν, ὅτι χθὲς ἀκόμη ἀπεκάλεσαν τὴν Θράκην Ἑλληνικωτάτην, ὅπως πρότερον Βουλγαρικωτάτην!

Πρόσκλησις ἀπαλλαγέντων

Ἐπεγράφη προχθὲς ἐν Ἀθήναις παρὰ τοῦ Βασιλέως Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου προσκαλοῦνται ὑπὸ τὰ ὅπλα, προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, οἱ ἀπαλλαγέντες τῶν στρατολογικῶν κλάσεων 1902 διὰ τὴν 1 Ἰουλίου, 1901 καὶ 1900 διὰ τὴν 15 ἰδίου μηνός.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ Διοίκησις τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑργατῶν «Ἀλληλοβοήθεια» θεωρεῖ καθήκον νὰ δηλώσῃ τῇ ἡμετέρᾳ κοινότητι τὰ ἑξῆς:

Ἀρξάμενου τοῦ πολέμου καὶ συσταθείσης ἐνταῦθα Ἐπιτροπῆς πρὸς περίθαλψιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων, ὁ Σύνδεσμος ἐνεγράφη ὡς συνδρομητὴς διὰ ποσὸν Δρ. 300 κατὰ μῆνα ὅπερ καὶ ἐπλήρωσεν ἀγελλιπῶς.

Ἀτυχῶς ὅμως διὰ τῆς προσκλήσεως καὶ ἄλλων ἡλικιῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα, ἡ Διοίκησις εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ περιθάλψῃ ἀπ' εὐθείας τὰς οἰκογενείας τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων μελῶν τοῦ Συνδέσμου λαβοῦσα πρὸς τοῦτο βῆτην ἐντολήν παρὰ τῆς ὀλομελείας καὶ οὕτω μέχρι σήμερον ἔχει δαπανήσῃ περὶ τὰς ἐπτὰ χιλιάδας δραχμῶν.

Τούτου ἐνεκεν ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους τούτου τὴν τριακοσιᾶδραχμον αὐτῆς συνδρομὴν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς περιθάλψεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων, μὴ ἐπαρκούσας τοῦ ταμείου αὐτῆς πρὸς ἐξακολουθήσιν ἀμφοτέρων τῶν βοηθημάτων. (Ἐκ τῆς Διοικήσεως)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Κυρίου ΑΡΤΕΜΙΟΥ ΧΡ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ ἀσφαλίζονται ἀντὶ μᾶς δραχμῆς καὶ 20 λεπτά αἱ εἰς τὸ ἄριον κληρούμεναι Λαχειοφόροι ὁμολογίαι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 18)1 Ἰουλίου 1913 καθ' ἣν κληρωθῆσονται 2,511 Λαχειοφόροι εἰς τὸ ἄριον.

ΤΑ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΠΙΝΚ ΑΝΑΚΑΙΝΙΖΟΥΝ ΤΟ ΑΙΜΑ

Εἶνε καλὸν νὰ γνωρίζῃ τις, ὅτι τὰ Καταποτία Πίνκ ἀνακκινίζουν τὸ αἷμα. Εἶνε καλὸν νὰ ἐνθυμηθῆται τοῦτο καὶ ἰδίως κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ὅποτε πάντες κατὰ τὸ μαλλον καὶ ἥττον ἔχουσι τὸ αἷμα ἐν ἐλαφρᾷ ἀναστατώσει, τὴν ἐποχὴν ταύτην καθ' ἣν περισσότερον πάσης ἄλλης ἐκδηλοῦνται ἐξχνήματα, ἐκζέματα, σπυρίκ καὶ φλογιστικὰ οἰδήματα.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία πρὸς Δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ Δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γ. Λυγεράκη, καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταποτία Πίνκ φέρουν ἐξῶθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλάς καὶ Σια, ἐσῶθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἐλληνιστί.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΤΕ

Εἰς τὸ καφεζυθοπωλεῖον Γ. Τσαμασφίρη καθ' ἐκάστην ἀπογευματινὴν καὶ ἑσπερινήν.—Θίασος Ποικιλιῶν (varietes) οἰκογενείας Isolani.—Τελεία ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρίστου κλειδοκυμβαλιστοῦ κ. C. Mazzoni.—Μέγας κινηματογράφος συστήματος Πατέ μὲ τὰς παιζομένας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις «Ἀπτικόν» θαυμασίας ταινίας.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ

Ἐξ ἐπιστολῆς ἐπιλέκτου συμπολίτου μας νεωρωτάτου βαθμοφόρου ὑπηρετοῦντος ἐν τῷ στρατῷ καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τοῦ γιγαντιαίου πολέμου μᾶς εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἡρωικῶς ἀγωνιζομένου, πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ στρατὸς μᾶς εὐρισκόμενος ἐν μοναδικῇ στρατηγικῇ παρατάξει, παραμένει ἐν ἐπιφυλακῇ ἔτοιμος ὅπως, εὐθὺς ὡς δοθῇ τὸ πρῶτον σύνθημα τοῦ πολέμου, ἐκπληρώσῃ καὶ πάλιν τὸ πρὸς τὴν ἐνδοξὸν Πατρίδα μᾶς καθήκον του καὶ κατατροπώσῃ τὸν ἀσπονδὸν καὶ παράσπονδον σύμμαχόν μας, συνεχίζων οὕτω τὰς ἐξόχους νίκαις του καὶ τὰ ἐνδοξα τρόπαιά του, ἅτινα ἤρατο ἐν βραχυτάτῃ χρονικῇ διαστήματι ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἡπειρῷ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν. Ἡ ὑπομονὴ μᾶς, λέγει, ἐξηγντλήθη, ὑπερέβη πᾶν ὄριον ἱπποτισμοῦ καὶ φρονήσεως, ἅτινα διακρίνουσιν τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, ἀπέναντι συμμάχου παρασπόνδου, μὴ ἐννοοῦντος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸ δίκαιον τῶν συμμαχικῶν υποχρεώσεων καὶ ἐκλαμβάνοντος τὴν μὲν ἀνδρικὴν μᾶς ταύτην στάσιν ὡς δειλίαν! τὸν δὲ ἱπποτισμὸν μᾶς ὡς προσπεποιημένην ἀπειλήν, διότι προσπαθοῦμεν ν' ἀποφύγωμεν τὸν πρωτακουστον εἰς τὰ χρονικά τῆς ἱστορίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μεταξὺ νικητῶν συμμαχῶν πόλεμον, διότι οὕτως ὑπαγορεύουν ὁ πολιτισμὸς καὶ τὸ δίκαιον, τῶν ὁποίων τὴν ὑπόστασιν ἀγνοοῦντες οἱ . . . . γενναῖοι! σύμμαχοί μας, οἱ αἰμοχαρεῖς Βούλγαροι δὲν παραλείπουν οὐδεμίαν παρασπονδίαν, προβαίνοντες εἰς ἀνηκούστους ἀγριότητας καὶ βαρβαρότητας ἀνταξίας τῆς ἱστορίας των καὶ τῆς κληρονομίας, ἣν δίκην παρακαταθήκης ἀφῆκαν εἰς αὐτοὺς ὁ πρόγονός των Κροῦμος, ὅπως μὴ φεῖδονται, οἱ ὀπαδοὶ οὗτοι τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, οὔτε ζωῆς, οὔτε τιμῆς, οὔτε περιουσίας, οὔτε θρησκείας, οὔτε ἀτομικῆς ἐλευθερίας· προβαίνουν εἰς ἀνηκούστους βαρβαρότητας, κακοηθείας, ἀπανθρωπίας καὶ φρικαλεότητας, προξενούσας ρίγη καὶ εἰς τὸν ἀκούοντα μόνον, καὶ τῶν ὁποίων ὁ μέλλων ἱστοριογράφος θὰ ἐπαισχυνθῇ καὶ νὰ τὰς ἀναλογισθῇ μόνον οὐχὶ δὲ καὶ νὰ τὰς χαράξῃ καὶ ἀπαθανάτισῃ κοιλιδῶνων τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν τῶν ἐθνῶν, διότι οὗτοι, οὕτως φερόμενοι, δὲν ἀποτελοῦν κράτος, ἀλλὰ σύνολον θηρίων αἰμοχαδῶν ὑπερβαίνοντων καὶ τὰς ἀρκούδας.

Ἀξιοθαύμαστος, λέγει ὁ ἐπιστέλλων, εἶνε ἡ καρτερία, ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ ὑπομονὴ τοῦ στρατοῦ μᾶς, ἀρεταὶ ἀποδεικνύουσαι τὸν σεβασμὸν αὐτοῦ πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τὸν πολιτισμὸν, ὃν οἱ πρόγονοί μας ἐνέσπειραν καὶ διέδωκαν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον. Ἀξιοθαύμαστος ὁ ἱπποτισμὸς καὶ τοῦ τελευταίου ὀπλίτου μᾶς, ἀξιοθαύμαστος ἡ πειθαρχία, τὸ θάρρος καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ τὸ ἠθικὸν τοῦ στρατοῦ μᾶς, ὅστις καίτοι καταπεπονημένος ἐπὶ δεκάμηνον ἀδιακόπως μαχόμενος, ὑφιστάμενος τὰς τόσας περιπετείας μᾶς τόσον μακροχρονίου καὶ περιπετιώδους ἐκστρατείας ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ τὰ δάση καὶ τὰς πεδιάδας χειμῶνος καὶ θέρους, ὅχι μόνον δὲν ἀπεθαρρύνθη, ἀλλὰ τούναντιον ἐπαυξάνεται τὸ ἠθικόν του, ἀρεταὶ τὰς ὁποίας ἐμπνέει εἰς αὐτὸν ἡ πεποιθῆσις τῆς νίκης δι' ἣς θὰ συνεχίσῃ τὰ μέχρι τοῦδε ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἡπειρον καὶ ταῖς νήσους νίκαις καὶ τὰ ἐνδοξα τρόπαιά του καὶ ἀνὰ τὴν ποθητὴν Θράκην, Μία ἀκούεται κοινὴ φωνὴ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς μακρᾶς παρατάξεως, ἐν σύνθημα: Ζήτω ὁ νέος μᾶς πόλεμος, ζήτω ἡ νέα μᾶς δόξα! Καὶ λοιπὸν μὲ τοιοῦτον ἐνθουσιώδη στρατὸν, ἱπποτικὸν, πειθαρχικώτατον, μὲ ἠθικὸν ὑπερβάλλον, ἅτινα ἐμπνέει εἰς αὐτὸν ἡ καταγωγὴ καὶ ἡ ἱστορία του καὶ τὰ ἐνδοξα καὶ ἀθάνατα τρόπαια τῶν ἐνδόξων προγόνων του καὶ τὰ σήμερον πρόσφατα τοιαῦτα, εἶνε δυνατόν ν' ἀντιπαραταχθῇ ἐχθρὸς δοκιμασθεὶς καὶ προσφάτως κατὰ τὰς παρὰ τὸ Παγγαῖον συμπλοκάς ὑπὸ τῶν ξεφτεριῶν μᾶς, καὶ ὑπὸ τῶν γενναίων μᾶς συμμαχῶν Σέρβων, καὶ ὑπὸ τὰ ἀνίσχυρα φρούρια τῆς Ἀδριανουπόλεως καὶ πρὸ τῶν σαπρῶν ὀχυρωμάτων τῆς Τσατάλτσας, ἐχθρὸς λιποφυγῶν γυμνὸς καὶ τετραχειλισμένος, λιποτακτῶν, στασιάζων, ἀπειθαρχικὸς καὶ ἀποσυνηθειμένος, γνωστὸς καὶ ἀπὸ τὰ πρόσφοτα ἀκόμη πρὸ τοῦ πολέμου Μακεδονικὰ, τρεπόμενος εἰς

άτακτον λαγοειδή φυγήν πρὸ δρακὸς λεβεντοπαίδων Ἑλλήνων ἀνταρκῶν ;

Ἄλλὰ καὶ ὑπὸ στρατηλάτην ἀτρόμητον καὶ στρατηγικώτατον, ὅσος ὁ ἥρωας Βασιλεὺς μας Κωνσταντῖνος, ἡ λατρεία τοῦ στρατοῦ μας, ὁ ἐμπνέων ἀπίστευτον ἥρωισμόν εἰς τὰ γενναῖα του παλλικάρια, Βασιλεὺς, ὅλον ἀνέκαθεν ἐφαντάσθη καὶ φαντάζεται ὁ Ἕλλην διότι τοιοῦτον ἔσαι φαντάζεται ὁ Ἕλλην τὸν Βασιλέα του, Βασιλέα στρατηλάτην, ὡς τοῦτο μαρτυρεῖ ὁ ἀψευδέστερος μάρτυς τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν αἰῶνων, ἡ ἱστορία καὶ τὰ σήμερον παγκοσμίως γνωστὰ καὶ θαυμαστὰ γεγονότα. Τοιοῦτος στρατὸς εἶνε ἀήττητος. Ζήτω, λοιπόν, ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στόλος. Ζήτω ὁ Βασιλεὺς καὶ στρατηλάτης Κωνσταντῖνος.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΚΑΛΛΙΟΠΗ Θ. ΔΗΜΑΚΟΥΛΕΑ

«Ματαιότης ματαιότητων τὰ πάντα ματαιότης».

Ἡ βῆσις αὕτη εἶνε ἡ ἡχώ τοῦ παγκοσμίου στεναγμοῦ τοῦ ἐξερχομένου πανταχόθεν. Ἀπὸ τῶν υπερηφάνων ἀνακτόρων τῶν ἡγεμόνων, ἔπου ὁ πλοῦτος, ἡ δόξα, τὸ μεγαλεῖον, μέχρι τῆς πενιχρᾶς τοῦ πένητος καλύβης, ἔπου ἡ πενία καὶ ἡ ταλαιπωρία ἄλλ' εἶνε καὶ ἀλαλαγμὸς τοῦ θριάμβου τοῦ πνεύματος κατὰ τῆς ὕλης ἁλήθεια καθολικὸν ἔχουσα κύρος, ἥτις, κατὰ τὸν χρυσορρήμονα, «καὶ ἐν οἰκίαις καὶ ἐν ὁδοῖς καὶ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐν ἱματίοις καὶ ἐν θύραις καὶ ἐν εἰσόδοις, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐν τῇ ἐκάστη συνειδέτι πρέπει νὰ εἶνε ἐγγεγραμμένη καὶ διὰ παντὸς νὰ μελετᾷ αὕτη». Ἄλλ' ἴσταται θαυμάζων καὶ ἀπορῶν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. Ὁ πλοῦτος λοιπόν, ἡ δόξα, τὸ μεγαλεῖον, εἶνε καπνὸς διασκαδαζόμενος καὶ ἀράχνη εὐκόλως διασπαιμένη καὶ πομφόλυξ ἀμέσως διαρρηγνυομένη. Ἡ νεότης καὶ ἡ βῶμη καὶ ἡ ἀκμή, φλέγμα καὶ αἷμα καὶ ῥεῦμα καὶ τροφή διαμασσηθείσης χυλῆς. Βραχὺς ὁ βίος, λάμπρις ἀστραπῆς ταχέως σθενυμένης, ταχύπτερος ἀνεμὸς, ὄνειρον. Καὶ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο. Ἐν τῇ βραχείᾳ ταύτῃ περιόδῳ οὐδὲν ἄλλο ἢ νόσοι καὶ λύπαι καὶ θλίψεις καὶ στενοχωρία καὶ πάθη. Καὶ οὐδὲ τοῦτο ἀρκεῖ. Ἴδου καὶ τὸ σκληρὸν τοῦ θανάτου δρέπανον τὸ ἀδυσωπῆτως κραδαινόμενον πρὸ ἡμῶν θερίζει, ποῦ μὲν χόρτον προώρως ξηραθέντα, ποῦ δὲ βοτάνην ταχέως βλαστήσασαν, ποῦ δὲ πρυφερὸν κάλυμα βόδου μήπω ἀποδόντα τὴν μυροδόλον αὐτοῦ ὀσμήν.

Τῆς τοιαύτης τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ἀθλιότητος θλιδερὸν παράδειγμα παρέχει ἡμῖν ὁ πρόωρος θάνατος τῆς προσφιλοῦς **Καλλιόπης** θυγατρὸς τοῦ συμπολίτου μας κ. Θεοδ. Δημακουλέα. Τρυφερὸς τοῦ ἔαρος βλαστὸς, κάλυξ βόδου τρυφερὸς, μόλις ἤρξατο ἀνθῶν, ὑπὸ τῆς ὀρμητικῆς πνοῆς παγεροῦ βορρᾶ ἀπεκόπη ἐκ τοῦ στελέχους του, πρὶν ἢ τὸ ἄρωμα αὐτοῦ εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν διαχύσῃ, πρὶν ἢ τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου ἀναλάβῃ, πρὶν ἢ τὸν καρπὸν τῆς βιοπάλης ἀποκομίσῃ, πρὶν ἢ τὰς πικρίας τοῦ βίου δοκιμάσῃ, πρὶν ἢ μέρος τῆς ὀφειλῆς αὐτῆς, ὡς ἐπόθη, πρὸς τοὺς γενήτορας αὐτῆς ἀποδώσῃ, πρὶν ἢ ἀντιλήπτω τῶν γενητόρων αὐτῆς γένηται. Ὡς ψυχὴ ἔαρος περὶ τὸν οἰκογενειακὸν ἀνθῶνα περιπταμένη, πλήρης χάριτος καὶ σφρίγους καὶ ὀρόσου, ἐφαντάζετο ἑαυτὴν εὐτυχὴ καὶ ἕνα πόθον εἶχε, πῶς νὰ μεταδώσῃ τὴν εὐτυχίαν εἰς τοὺς ἑαυτῆς γενήτορας, ἀδελφοὺς καὶ οἰκείους.

Ἄλλὰ τὰς ἀρετὰς ταύτας, διατὶ ἀπαθησαύριζες ὡ ἀθῶα τῆς Καλλιόπης ψυχῆ ; Διελογίζεσο νὰ γείνης στήριγμα τοῦ οἴκου σου, βακτηρία τῶν γονέων σου, ἀγαπητὴ τοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις σου καὶ τῇ κοινωνίᾳ ὠφέλιμος. Ἄλλ', ὦ μιάταια ἐλπίδες καὶ χρυσόπτερα ὄνειρα ! βαρῆς βάρρᾶς αἰφνίδιος πνεύσας ἀπέκοψεν ἡδὴ αὐτὴν ὡς ἄνθος ἐκ τοῦ στελέχους αὐτοῦ.

Μάτην ἡδὴ οἱ γονεῖς ἐπιζητοῦν τὴν προσφιλεῖ αὐτῶν θυγατέρα, αἱ φίλαι τὴν φιλάτην αὐτῶν φίλην.

Ἄλλὰ τοιοῦτον ἦτο τὸ κέλευσμα τοῦ παντοδυνάμου, οὐ ἀνεξυχνίαστοι αἱ ὁδοὶ καὶ τὰ κρίματα. Ὁ βίος εἶνε ὁδοπορία, ἦν καὶ ἡ νέα αὕτη διήγυσεν εἶνε δοκιμαστήριον ἐξ οὗ ἐξήλθε προώρως, ἀπὸ τοῦδε κριθεῖσα δεδοκιμασμένη. Ἐγνω ὁ ὕψιστος νὰ βραβεύσῃ τὰς ἀρετὰς αὐτῆς καὶ

ἀνῆρπασεν αὐτὴν εἰς τὰ ὕψη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτῆς. Καὶ ἐκεῖ ἀντὶ τοῦ ἐπιγελοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔδωκεν αὐτῇ πατέρα τὸν Ἀβραάμ' ἀντὶ τῶν ἐνταῦθα συγγενῶν καὶ φίλων τοὺς οὐρανίους ἀγγέλους καὶ ἀρχαγγέλους. Ἐκεῖ ὡς ἀγγελὸς καὶ αὐτὴ βυθίζεται ἡδὴ τρισόβλιος ἐν τῇ μακαρίᾳ ἀπολαύσει τοῦ ἀπολύτου ἀληθοῦς, καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ. Ἀπέπτη ἀφ' ἡμῶν πρὶν ἢ κηλιδωθῇ ἐν τῇ τέλματι τοῦ κοινωνικοῦ βίου. ἐπέπρωτο νὰ λήξῃ καὶ ἔληξε, μὴ δυναμένη ν' ἀντιστῇ εἰς τὸ πεπρωμένον ὡς ἀδυνατοῦ οὐσης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Ἀφίσταται ἀφ' ἡμῶν, ἕνα καταδείξῃ ἡμῖν ὅτι ἡ αἰωνιότης δὲν εἶνε ὁ ἐφήμερος οὗτος κόσμος, ἀλλ' ἡ ἀφθαρτος τῆς ψυχῆς πατρίς.

Κούφη ὡς χρυσαλλίς ἀνελθε, ὦ φιλάτη τῆς Καλλιόπης ψυχῆ, εἰς τὰ οὐράνια δώματα καὶ εὐχου ὑπὲρ ἡμῶν. \* \* \*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Συνελθὼν ἐκ τοῦ ἀφάτου πένθους, εἰς ὃ μὲ ἐβῆθισεν ὁ θάνατος τῆς θυγατρὸς μου **Καλλιόπης**, ἐκφράζω δημοσίᾳ τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μου εἰς τοὺς ὅπως δήποτε μετασχόντας τῆς συμφορᾶς μου.

Θ. Δημακουλέας

Η ΤΑΡΙΧΕΥΤΙΚΗ ΑΠΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ 126 φύλου).

Ἀνακοίνωσις γενομένη κατὰ τὸ Παγκυκλαδικὸν Συνέδριον τῶν διμοδιδασκάλων Κυκλάδων τὸν Αὐγουστον 1912.

ὑπὸ **A. N. Καμπάνη**.

Μεταξὺ τῶν σφῶν φυσιολογῶν καὶ συγγρόνων ταριχευτῶν ἀναφέρονται τινες Γάλλοι, Ἄγγλοι, Γερμανοὶ καὶ Ἀμερικανοὶ, ἦτοι τοὺς Gannal, Thon, Han, Tischou, Naumau, Roth, Schmidt, Dutch, Dufresne, Doupon, Nicolas, Manesse, Mauduy, Henon, Réaumur, Duhamel, Daubanton, Fontenille, Kuchan, Lettson, Thomas, Shomaf, Broun, Boitard καὶ τὸν σήμερον εἰς τὴν πόλιν Ἀθηνῶν τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας ζῶντα δικπρεπῆ γάλλον φυσιολογὸν καὶ ἐντομολόγον Fabre, μίαν δόξαν τῆς σημερινῆς Γαλλίας, ὅστις καταγινόμενος εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν μικρῶν μυστηριωδῶν ὄντων, τῶν ἐντόμων, ἀπεκάλυψε τὸν βίον καὶ τὰς συνθεῖας τούτων, καὶ συνέγραψε πολῦτιμα ἐντομολογικὰ συγγράμματα καὶ κτηνάλωσε τὴν μεγάλην περιουσίαν του καὶ πεινᾷ χάριν τῆς Ἐπιστήμης.

Ὡς αὐτὸς δὲ καὶ ὁ μέγας ποιητὴς καὶ ἐντομολόγος καὶ ἰδίᾳ μελισσολόγος Βέλγος Μξιτερλιγκ.

Ἄλλὰ καὶ οἱ σκελετοὶ τοῦ τε ἀνθρώπου καὶ τῶν ζῴων ὡς καὶ τὰ ὄρυκτά καὶ τὰ φυτὰ εἶνε λίαν ἐνδιαφέροντα, κυρίως δὲ ἀφ' ὅτου ἡ Παλαιοντολογία, ἦτοι ἡ ἱστορία καὶ σπουδὴ τῶν ἐν τῇ γῆ ἀπκντώντων λειψάνων καὶ ἀπολιθωμάτων ὀργανικῶν σωμάτων, (ζῴων καὶ φυτῶν) φέρει εἰς φῶς ἐκ τῶν ἐγκαίων τῆς γῆς πλῆθος ἀπειρῶν σκελετῶν ἀνθρώπων καὶ ζῴων ἐξοφανισθέντων ἐκ τῆς σημερινῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, τὰ ὅποια εὐρήματα, πρέπει, κατὰ τὴν ἔρευναν αὐτῶν, ἀδιελπίτως νὰ τίθενται εἰς ἀντιπαράβολὴν πρὸς τοὺς σκελετοὺς ἀνθρώπων καὶ ζῴων σήμερον ὑπαρχόντων καὶ ζώντων ἐπὶ τῆς γῆς, ἕνα δυνηθῶν νὰ προσδιορίσουν εἰς τίνες κλάσεις ζῴων ἀνήκουσιν, εἰς τίνα οἰκογένειαν καὶ εἰς ποῖον γένος καὶ εἶδος πρέπει νὰ τὰ κατατάξωμεν καὶ εἰς τίνα ἐποχὴν ἢ περιόδον τῆς γῆς ἀνάγονται κλπ. δι' ὧν εἶνε δυνατόν νὰ διακριθῶσιν αἱ διαφοραὶ γεωλογικαὶ περίοδοι καὶ τὰ διάφορα στάδια τῆς διζμορφώσεως τῆς γῆς καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῆς ὀργανικοῦ ἰδίου κόσμου, ὅστις καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς παλαιοφυσιολογίαν καὶ παλαιοζωολογίαν.

Ἐπιανερχόμενοι ἤδη εἰς τὴν τεχνὴν τοῦ Φυσιολογικοῦ ταριχευτοῦ, λέγομεν ἀπλῶς εἰς τοὺς ἀρχαίους, ὅτι ὁ σκοπὸς εἰς τὸν ὅποιον ὀφείλου νὰ ἀποβλέπουσιν δὲν εἶνε νὰ προμηθεύωνται μόνοι ὕλικόν (δηλ. ζῶα πρὸς ταριχεύσιν) πρὸς

ἄπλην ἐπιστημονικὴν ταξινόμησιν, ἀλλὰ προπέτι καὶ νὰ ἀναπαριστῶσιν, ὅσῳ τὸ δυνατόν, τὴν ζῶσιν φύσιν, δηλ. νὰ ἀποδίδωσιν εἰς τὴν ταριχευόμενον ζῶον τὴν ἀρμόζουσαν φυσικὴν στάσιν, τὸ σχῆμα, καὶ, ὅπως εἶπεῖν, τὴν κίνησιν τοῦ ζῴου τὸ ὅποσον δὲν ταριχεύουν ἀλλὰ γλύφουν (σκαλίζουσι) διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ὕλικου.

Οἱ ἀπλοὶ δερματογεμιστὰ ἀποκρίνονται εἰς τοῦτο, ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶνε πολὺ δύσκολον καὶ ἔχουν πολὺ δίκαιον. Ἄλλὰ καὶ οὐδεὶς τοὺς ἐξαναγκάζει νὰ ἀφήσουν τὸ ὑπάλειπτρον (μυεξάναγκάζει νὰ ἀφήσῃ καὶ τὸ σφυρίον διὰ νὰ στρί) ἢ τὸν ξηστήρα καὶ τὸ σφυρίον διὰ νὰ αὐτοχειροτονηθῶν φυσιολογικῶς καὶ ταριχευταί, καὶ θὰ τοὺς εἴπωμεν μετὰ τοῦ γάλλου σατυρικοῦ ποιητοῦ Boileau ἐκεῖνο, ὅπερ οὗτος εἶπεν εἰς τοὺς φύλους συγγραφεῖς τοῦ αἰῶνος του (1636—1711) :

«Ἔστε μᾶλλον τέκτονες, ἐὰν τοῦτο εἶνε τὸ ἐπάγγελμά σας».

Ἐν τέλει δὲ ὑπομνησκόμεν εἰς τοὺς εὐμενεῖς ἀκροατὰς μας ὅτι ἡ φροντίς τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν πρὸς καταρτισμὸν καὶ συντήρησιν Μουσείων καὶ Ζωολογικῶν καὶ Βοτανικῶν κήπων ἐν οἷς διατηροῦνται καὶ τρέφονται ζῶα καὶ φυτὰ εἴτε τεταριχευμένα εἴτε ζῶντα πάσης γῶρας, πάσης ἡπειροῦ καὶ παντὸς κλίματος, δαπανωμένων πρὸς τοῦτο μεγάλων ποσῶν χρημάτων, εἶνε τρανότατον δεῖγμα τῆς σπουδαιότητος τὴν ὅποιαν κατέχει ἡ φυσικὴ ἱστορία ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, τῇ γεωργίᾳ τῇ βιομηχανίᾳ καὶ ταῖς τέχναις. Ἄλλ' εἶνε δυνατόν πανταχοῦ καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰς μικρὰς κοινότητας ἢ εἰς τὰ ἄτομα νὰ συντηρῶνται τοιοῦτοι ζωολογικοὶ καὶ φυτολογικοὶ κήποι ; ἀδύνατον λέγομεν, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης δαπάνης, ἥτις ἀπαιτεῖται πρὸς προμήθειαν καὶ συντήρησιν αὐτῶν. (ἀκολουθεῖ)

**Ἐνοικιάζονται** παρὰ τῆ κ. Ἐμμ. Κ. Βαφίᾳ δικηγόρῳ 1) ἡ μεγάλη οἰκία ἐν Δελαγρατζία μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐπιπλῶν καὶ τοῦ κήπου τῆς, καὶ 2) ἡ ἐν τῇ παρόδῳ τῆς ὁδοῦ Ἑλ. Βενιζέλου ἀποθήκη ἐν ἣ τῶς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Ν. Τόζου, ἀμφοτέραι τῶν ἰδιοκτητῶν κ. κ. Κληρονόμων Εὐστ. Κεχαγιά.

**Ἐνοικιάζεται** ἐν Ἐπισκοπείῳ μεγάλη καὶ εὐάερος οἰκία. Πληροφορία παρὰ τῆ κ. Μαριγῶ χήρα Ἐμμ. Ἀνδρουλῆ.

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του ἐπὶ τῆς Πλατείας Δημοτ. Θεάτρου. Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν ἐν τῷ φαρμακείῳ κ. Ἰ. Μαραγκοῦ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὸ Ζυθοπωλεῖον ΗΛΙΑ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ Ἐφθασε γνήσιον ΟΥΖΟ ΤΥΡΝΑΒΟΥ

**Πωλοῦνται** Σκελετὰ διαλυθέντος Ἐμπορικοῦ Καταστήματος καθὼς, καὶ ξυλείας, ἦτοι τάβλες, καθρόνια, ὑελοπίνακες κλπ. ἅπαντα εἰς καλὴν κατάστασιν. Πληροφορία παρὰ τῷ ἐμπόρῳ κ. Εὐαγγέλῳ Βογαζιανῷ.

Ὁ κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ἴατρος, καὶ Βουλευτὴς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ὁδῷ Σωκράτους 73 Α.